

Udvikling af Energi Alternativer

(Interessant perspektiv når man tænker på, at dette blev skrevet i oktober 2001)

Der findes en stor ting, som har været med til at skabe ustabilitet mellem USA og Mellemøsten – måske mere end noget andet inklusiv vores støtte til Israel.

Og hvad er det?

Svaret er enkelt: Behovet for olie.

Behovet for olie i USA og andre industrialiserede lande har skabt meget hurtig rigdom uden den store indsats i de mellemøstlige lande. Ligesom en teenager, der arver en stor sum penge, som han ikke har tjent, ofte vil gøre mere skade end godt – på samme måde bruger nogle af de lande, som fik denne nemme rigdom, ikke pengene klogt. Meget af rigdommen er desværre blevet brugt på store mængder oprustning og våben for at kæmpe mod hinanden, sådan som det var tilfældet mellem Irak og Iran. Andre bruger penge på krigsmateriel med tanke på et angreb på Israel. Endelig bliver mange millioner givet til hadefulde terrorgrupper, som ønsker at ødelægge den vestlige civilisation.

Lad os forestille os, at de store mængder olie aldrig var blevet opdaget. Ville verdenssituationen have været anderledes i dag?

Ja, meget anderledes.

Saddam Hussein ville aldrig have haft penge til at opbygge en stor krigsmaskine og ville aldrig have været en trussel mod andre end nogle få ørkenstammer.

Der ville ikke have været en invasion af Kuwait og ingen Golfkrig. USA ville sandsynligvis få det meste af sin energi inden for landet selv, så andre nationer ville ikke have den luksus at holde os som gidsel i forhold til olie. Som konsekvens heraf ville vores indblanding i Mellemøsten have været meget mindre, end den er nu, og de, som hælder mod terrorisme, ville ikke have kunnet samle nær så mange i deres råb om jihad mod os.

Desuden ville de omkringliggende lande ikke have udgjort nogen særlig trussel mod Israel. Hvis Israel på sin side havde holdt sig tilbage og ikke udført nogle angreb, ville vi i dag have haft relativ stabilitet i Mellemøsten – hvis altså ikke rigdommene fra olien havde blandet sig i ligningen.

I flere årtier har vi set udgifterne fra vores olieimport vokse fra meget lidt til over 60 % i 2001. Således handicappede – skønt USA har det største militær på jorden – må vi danse efter deres pibe, når sælgerne af olien giver en ordre eller får fikse ideer, der involverer os.

Disse uønskede strømme, der strømmer til mennesker, som ikke har tjent dem enten gennem deres geni eller ved eget arbejde, skaber en destabiliserende tilstand for hele verden.

I årtier har politiske ledere balanceret på en tynd line over for lederne i Mellemøsten på grund af den enorme indflydelse, de har på vores samfund, men det behøver ikke at være sådan. Vi kunne vende situationen på kort tid og tvinge disse udfordrende nationer til at hoste op med terrorister på en måde, som vi aldrig ville have troet mulig – og uden at affyre et eneste skud.

Hvordan skulle vi gøre det?

Ved at bekendtgøre at vi vil arbejde hårdt på et program, der vil fjerne vores behov for udenlandsk olie inden for ti år og fjerne behovet for olien som energikilde fuldstændigt inden for tredive år.

I virkeligheden peger vores teknologi os uundgåeligt i denne retning under alle omstændigheder, men vi har brug for nogle tydelige mål og tidsplaner for at sikre en hurtig overgang.

Tænk på da Kennedy i begyndelsen af 60'erne satte det fantastiske mål, at vi skulle rejse til månen og tilbage inden for et årti! Det virkede umuligt, men det lykkedes, og det skyldtes hovedsageligt, at det var det, vi stilede mod og havde som mål.

Bemærk også, at vi ikke har været tilbage på månen i over 30 år. Og bemærk ligeledes, at vi ikke satte os som mål at vende tilbage.

På samme måde er det med udviklingen af enhver form for energi. Vi gør måske fremskridt inden for teknologien, men hvis vi ikke sætter os som mål at bruge den klogt, vil vi måske drive planløst af sted i en verden, hvor vi vil være afhængige af udenlandsk olie i mange år frem i tiden.

Det er sandt, at vi har set mange beklagelser over USA's tilstedeværelse i Mellemøsten på grund af olie, men det vil være ingenting mod deres jamren, hvis vi så meget som overvejer en plan, som ville gøre en ende på vores olieafhængighed.

Blot at annoncere sådan en plan ville øjeblikkeligt gøre de arabiske ledere lige så venlige som spinnende kattekillinger i håb om, at vi ville ændre mening. De ville sandsynligvis være villige til selv at jage og finde Osama Bin Laden bare for at vinde fordele.

Så hvad kan vi gøre for at udvikle mere energi her i Amerika og få os væk fra truslen om at være afhængige af potentielle fjender?

Skal vi bore efter enhver mulig reserve her i vores land og muligvis risikere at skade miljøet?

Det skulle ikke være nødvendigt, men der findes et antal olieletter, som det vil være sikkert at udnytte om nødvendigt og med begrænset miljømæssig skade – hvis nogen overhovedet. Det vil hjælpe os med at sikre selvforsyning, indtil andre midler er udviklet.

Hvis vi forsøger at gøre brug af vores egne oliereserver og bruger den nuværende og kommende teknologi og opsætter nogle mål, vil den hjemlige olieproduktion inden for et årti finde et naturligt leje, og den vil blive overhalet af andre former for energiproduktion.

Der er to nye tiltag på vej, som vil kunne nedbringe vores behov for olie. Det første er hybridmotoren, som bruger en kombination af almindeligt brændstof og elektricitet. Det gode ved denne model er, at man ikke behøver nogen tilslutning til en kontakt for at få elektricitet, for den skabes af den – normalt spildte – energi, der sker ved bevægelsen af bilen selv.

Der er to negative aspekter af denne proces. For det første at den stadig kræver benzin for at køre, og for det andet at det er mest praktisk for letvægtskøretøjer. Denne proces ville ikke være særlig praktisk for tunge køretøjer og lastbiler, som står for en stor del af vores benzinforsøg.

Honda producerer allerede et køretøj, som anvender denne proces – kaldet Insight.

Nogle amerikanske bilfabrikker arbejder på en lignende teknologi.

Hondas Insight og andre som den kommer til at køre ca. 30 km pr. liter. Hvis de nogensinde bliver populære, vil de gøre en stor forskel i forhold til vores behov for olie.

Den anden fornyelse, som endnu ikke er på markedet, men forventes at komme det inden for 5 år er en motor fra Ford Motor, som bruger brint som brændsel. Mazda arbejder også på en, der bruger deres rotationsmotor.

Som vi ved, består vand af to dele brint, så forsyningen af brint er ligeså uendelig som havet. En brintmotor bruger overhovedet ikke benzin og forurener langt mindre. Der frigøres ingen CO₂ til atmosfæren, men der sker dog stadig en vis forurening. Da brinten brændes ved høj temperatur, får den kvælstoffet i luften til at reagere kemisk med ilten og danner nitrogenmonoxid, som derefter udvikler kvælstofdioxid, og det forurener.

I øjeblikket produceres det meste brint fra naturlig gas, så vi bytter stort set et brændstof ud med et andet, når vi producerer det. At udtrække brint fra vand kræver store mængder elektricitet, og det kræver afbrænding af store mængder kul, som naturligvis forurener luften.

Et andet problem er, at i nogen tid fremover vil brint som brændstof koste over 50 % mere end benzin.

Disse to alternativer, som er under udvikling, vil ikke løse vores energiproblemer, men det er en god retning for os at gå i.

JJ Dewey, 16. oktober 2001